

Такъизи мысли са развивахъ въ ума на Египтянина когато той влѣзваше въ града и са отбы въ малкия но изящный храмъ на Изиды (а).

Храмътъ бѣше новосъзидаиъ, защото ветийтъ са бѣ съборилъ преди петнайсетъ години отъ трустъ; туй бѣше въ почетъ у непостояннытъ жители на Помпея, както бѣва въ почетъ и у насъ нѣкоя нова църкова или нѣкоя новъ проповѣдникъ. Прочуты бѣхъ въ този градъ изреченіята на богынята, не толкосъ за невразумителността на езика, колкото заради предказаніята. И макаръ че тѣ не бѣхъ испогрѣшителны, но съчинявахъ са слѣдъ едно здрѣло познаванье на чловѣческытъ работы а са приспособявахъ тѣй точно на обстоятелствата на просителитѣ, щото са показвахъ доста противоположны къмъ тъмнотыта и неопредѣленостыта на изреченіята на други подобны храме. Когато Арбакъ са приближи до рѣшетката която отдѣляше светото мѣсто, множество чловѣцы отъ сѣко съсловіе, особенно търговцы, натяскахъ са и отъ почитаніе едвამъ смѣяхъ да подигнатъ очи къмъ

(а) Служеніето на Изиды, введено въ Италія отъ Сулла, бѣ достигало да стане общо, и особенно то бѣ въ мода у голымытъ господа. Свещеницитѣ на богынята давахъ обѣтъ за безбрачіе, но както другытъ езическы свещеницы, са почитахъ общо за най-развратены. Хораций нарича езическытъ инокини *sacrae fanae*. Отъ туй заключаваме че тѣ были благонаклонны къмъ любовницытъ, и наистина скривалищата на овзи храмъ сж служали като вертепы на много тайны развраты. Една богата госпожа дала обѣтъ да пренощува нѣколко ноцы за да пази жертвенника на богынята, туй было като благочестиво едно дѣло, но любовникътъ ѳ влѣзвалъ скрывать въ храма. И оевнѣ дѣто чловѣческытъ страсти намѣрвали удовлетвореніе въ канището на богынята и друга еще причина, лековѣрието угодымываше числото на прозелитытъ. Свещеницитѣ си присвоивали науката на магіята и на прозорливостъ-та. Мѣжи и жены отъ сѣко съсловіе търсали съветы у египетскытъ влѣшебницы и почитахъ изреченіята имъ. Волтеръ са постара твърдѣ остроумно да докаже че Европейскытъ Цыгани сж останкы на древнытъ свещеницы и діакониссы на Изиды. Во времето на Апулія светытъ тѣзи лицемѣры и лицемѣрны бѣхъ изгубили значеніето и уваженіето си, щото са скитахъ като презрѣнны просяны отъ едно мѣсто на друго и продавахъ прорицанія, гаданія и биакы за болнытъ; Волтеръ еще ни напомня че Апулій поменува за чудовищната имъ способность въ кражба. Въ послѣдующытъ времена тѣ живѣяхъ отъ гаданіето ѳна рѣцѣ и отъ странны нѣкои хора. Такъизи край има, дула славныйтъ френецъ, древныта релігія на Изиды и на Озириса, имената на които вдѣхвахъ почитаніе. Но въ эпохата на исторіята ми служеніето на Изиды бѣше на върха на силата си; и по-богатытъ почитатели докарвахъ отъ Египетъ нѣкаква си таинствена вода за возліаніе предъ жертвенника на богынята. Като очертахъ храма на Изиды азъ введохъ и Ибиса, макаръ че тѣзи птица, както вѣрвахъ умираше вѣнъ отъ Египетъ; но за много причины, които за краткостъ изѣоставямъ, мислѣмъ че Ибиса не бѣше рѣдко свленіе въ храмовѣтъ на Италія, ако ти и да не живѣше много години и не несеше въ чужды климаты.